

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

برگرفته از: وبسایت آنتی کریگ، ۶ سپتمبر ۲۰۲۲*
نویسنده: پاول کریگ رابرتس**
برگردان: م. نوری
۱۹ سپتمبر ۲۰۲۲

غرب اجازه نخواهد داد عملیات نظامی در اوکراین محدود بماند

همانطور که در ابتدای این مطلب گفتیم غرب عملیات نظامی محدود روسیه را سستی و مسامحه ارزیابی می‌کند و این تلقی به غرب جرأت می‌دهد جنگ را گسترش دهد. و حال با نزدیک شدن زمستان، جنگ با ارسال راکت‌های دوربرد که اوکراین قادر است از غرب این کشور که از حمله روسیه مصون مانده، دونباس، کریمه و سایر نقاط روسیه را مورد هدف قرار دهد، بیشتر گسترش خواهد یافت.

از به کار بردن جمله «من که به شما گفتیم» متنفرم ولی باز از این جمله در این نوشته استفاده می‌کنم. همانطور که خوانندگان مطالب این قلم می‌دانند من سال‌هاست نگرانم که صبوری روسیه در تحمل تحقیرها و اعمال تحریک‌آمیز و بی‌پایان غرب نتیجه‌ای جز تحریک بیشتر غرب و عبور از خطوط قرمز روسیه نخواهد داشت، امری که نهایتاً منجر به رویارویی مستقیم بین دو قدرت بزرگ اتمی خواهد شد. در خلال سال‌های گذشته که کرملین قادر به درک یا حاضر به پذیرفتن این واقعیت نبود که نقش او به‌عنوان دشمن شماره یک واشنگتن امری محتوم است، ستراتیژی خود را بر مسامحه یا واکنشی حداقلی قرار داد تا بتواند تصویر ساخته‌شده از خود را به‌عنوان دشمنی خطرناک و جنگ‌طلب که در صدد احیای اتحاد جماهیر شوروی است تصحیح نماید.

این ستراتیژی و همچنین ستراتیژی روسیه در اوکراین کاملاً شکست خورده است. ستراتیژی فاجعه‌بار روسیه در اوکراین از آن موقعی آغاز شد که روسیه توجه بیشتری به مسابقات المپیک «سوچی» نشان داد تا ساقط کردن دولت اوکراین توسط واشنگتن. و خطای روسیه موقعی شتاب گرفت که در خواست دونباس

برای اتحاد مجدد با روسیه را رد کرد، همانطور که سال‌ها قبل در خواست پیوستن استان سابقاً روسی کریمه به روسیه را رد کرده بود. به این ترتیب روس‌های ساکن دونباس، منطقه‌ای که قبلاً بخشی از روسیه بود بین سال‌های ۲۰۱۴ تا ۲۰۲۲ مجبور به تحمل سرکوب و آزار شبه‌نظامیان نازی اوکراین که مناطق غیرنظامی را زیر آتش توپخانه گرفته بود و شاهد اشغال بخشی از این سرزمین توسط ارتش اوکراین شدند. تا بالاخره ارتش روسیه آغاز به پاکسازی دونباس از نیروهای نظامی اوکراین کرد تا مانع از تهاجم نظامی تدارک‌دیده‌شده اوکراین به جمهوری دونباس شود. حال بعد از هشت سال ائتلاف وقت که روسیه به امید مذاکره و یافتن راه‌حل سیاسی گذرانده بود، خود را در برابر ارتش بزرگ، آموزش‌دیده و تسلیح‌شده توسط غرب و همچنین هنگ‌های متعصب نازی می‌دید.

حداقل در این مرحله گمان می‌رفت که کرملین از اشتباهات فاحش خود آموخته و این نکته را درک کرده باشد که بالاخره در مقابل اعمال تحریک‌آمیز غرب واکنش نشان دهد. کاملاً قطعی بود که در این مرحله حمله‌ای نظامی لازم است که اوکراین را فلج کند، دولت و زیرساخت‌های غیرنظامی را نابود نماید و سریعاً خاتمه یابد. به‌جای آن روسیه مرتکب اشتباه بزرگ‌تری شد و اعلام کرد که عملیات محدودی را تا بیرون راندن نیروهای نظامی اوکراین از دونباس انجام خواهد داد و به این ترتیب روسیه زیر ساخت‌های غیرنظامی و ساختار دولت متخاصم را دست‌نخورده باقی گذاشت و به دشمن خود امکان داد در بهترین شرایط ممکن با حمله نظامی او مقابله کند.

تردیدی نیست که روس‌ها قادر به پاکسازی دونباس از نیروهای نظامی اوکراین هستند و این کار را تقریباً به اتمام رسانده‌اند. ولی اشتباه کرملین در عدم درک این نکته است که غرب اجازه نخواهد داد عملیات نظامی محدود بماند.

در ابتدای درگیری، کرملین در مورد مداخله در جنگ اوکراین به غرب هشدار داد و اعلام کرد که روسیه در صورت مداخله ایالات متحده آمریکا و ناتو این کشورها را به‌عنوان طرف متخاصم ارزیابی خواهد کرد. ولی غرب آغاز به مداخله در جنگ اوکراین کرد، ابتداء با تائی و احتیاط تا عکس‌العمل روسیه را بسنجد و سپس تهاجمی‌تر و باز هم تهاجمی‌تر. جنگی که بنابه ارزیابی غرب می‌بایستی حداکثر در یک هفته خاتمه می‌یافت حال در هفتمین ماه آغاز آن است، روسیه از مذاکرات با زلنسکی سخن می‌گوید و پیشروی ارتش روسیه ظاهراً متوقف شده است. روسیه از حیث واکنش به مداخله ناتو در جنگ اوکراین در حال تعلل است و نفت و گاز اروپا را تا میزانی که این کشورها بخواهند تأمین می‌کند. مقامات عالی روسیه طوری صحبت می‌کنند که انگار اثبات این نکته که شریک قابل اعتمادی در فروش نفت و گاز به اروپا هستند برایشان مهم‌تر از جان نظامیان روس است که علیه نیروهای نظامی آموزش‌دیده و تسلیح‌شده توسط غرب می‌جنگند، غربی که صنایع نظامی آن با نفت و گاز روسیه در حال فعالیت است.

من بدرستی پیش‌بینی کردم که مسامحه روسیه منجر به گسترش جنگ خواهد شد.

صحت پیش‌بینی من اکنون با گزارش نشریه داخلی «هیل» در واشنگتن تأیید می‌شود. در این مطلب من مقدمه و بخش‌هایی از این گزارش را ذکر می‌کنم:

«دولت بایدن اوکراین را با سلاح‌های مسلح می‌کند که قادرند صدمات جدی به نیروهای نظامی روسیه وارد کنند و به‌نظر می‌رسد مقامات آمریکا خلاف اوایل جنگ نگران واکنش روسیه نیستند.»

«دولت آمریکا به‌تدریج پی به این نکته برده است که می‌تواند تسلیحات بزرگ‌تر، کارآمدتر، سنگین‌تر و با برد بیشتر در اختیار اوکراین قرار دهد و روس‌ها واکنشی نشان نخواهند داد.» ... «روس‌ها بلوف زدند، اعتراض کردند ولی برانگیخته نشدند...» «ابتدا نگرانی‌هایی در دولت آمریکا وجود داشت که هنوز هم تا حدودی باقی است ولی ترس از واکنش روسیه از بین رفته.» «نشریه «هیل» به نقل از «ویلیام تایلور» سفیر سابق ایالات متحده در اوکراین و یکی از کارکنان فعلی انستیتو صلح آمریکا.)

و به نقل از «مایکل آهانلون» تحلیل‌گر نظامی اندیشکده «انستیتوت بروکینگز» در واشنگتن. دی. سی: «در ابتداء ما کمی احتیاط می‌کردیم... نمی‌دانستیم آیا پوتین کاروان تسلیحات ارسالی را کشف و مورد حمله قرار خواهد داد یا نه؟ ما مطمئن نبودیم که آیا وضعیت تشدید خواهد شد یا نه؟ و همینطور مطمئن نبودیم که آیا اوکراین خواهد توانست از تسلیحات ارسالی ما استفاده کند و یا خواهد توانست در مقابل روسیه ایستادگی کند یا نه؟»

«ایالات متحده آمریکا از ماه جون به این سو ارسال دستگاه راکتی به اوکراین را مستمراً افزایش داده که برای استفاده از آن‌ها نظامیان ایالات متحده مرحله به مرحله به سربازان اوکراین آموزش می‌دهند.»

«گزارشات متعددی نشان می‌دهد که ایالات متحده در صدد است در آینده نزدیک گلوله‌های توپ هدایت شونده «اکس – کالیبور» به اوکراین ارسال کند، تسلیحاتی که تا هفتاد کیلومتر قادر به پروازند و به نیروهای نظامی اوکراین امکان می‌دهند مواضع حفاری شده فرماندهی روسیه را مورد حمله قرار دهند.»

و به نقل از «ناتان سیلز» یکی از کارکنان سابق وزارت امور خارجه ایالات متحده: «بخشی از تغییر در سیاست‌های آمریکا را باید به این حساب گذاشت که کیف انتظارات بین‌المللی در مورد تاب‌آوری در مقابل ارتش روسیه را برآورده کرده و پس از اولین حمله روسیه به سرعت از پا در نیامده است.»

همانطور که در ابتدای این مطلب گفتیم غرب عملیات نظامی محدود روسیه را سستی و مسامحه ارزیابی می‌کند و این تلقی به غرب جرأت می‌دهد جنگ را گسترش دهد. و حال با نزدیک شدن زمستان، جنگ با ارسال راکت‌های دوربرد که اوکراین قادر است از غرب این کشور که از حمله روسیه مصون مانده، دونباس، کریمه و سایر نقاط روسیه را مورد هدف قرار دهد، بیشتر گسترش خواهد یافت.

و همانطور که گفتیم روسیه با اطلاع جنگ، با در پیش گرفتن تاکتیک پیشروی آهسته، تاکتیکی که به دنبال هدفی شرافتمندانه و اجتناب از قربانی شدن هرچه بیشتر غیرنظامیان است به غرب امکان داده است عملیات نظامی روسیه را با توجه به استهلاک مهمات و تعداد زیاد قربانیان ارتش روسیه شکست‌خورده قلمداد کند. این تلقی غرب در خصوص شکست ارتش روسیه دقیقاً همان اثری را بر جای گذاشته که من انتظارش را داشتم، یعنی امیدوارتر شدن غرب به موفقیت در اوکراین با مداخله هرچه بیشتر در جنگ. اینجا نقل‌های قول دیگری از نشریه «هیل» ذکر می‌کنم که مؤید همین نظراند:

«و نکات دیگری از معادله: اطلاعات امنیتی اخیر حاکی از این هستند که تحریم‌های اقتصادی غرب به تدریج اثر خود را نشان می‌دهند و نیروهای نظامی روسیه با طولانی‌تر شدن جنگ در حال ضعیف شدن هستند.»

«به گزارش ماه گذشته رویترز، شرکت‌های بزرگ هوایی روسیه نظیر ایروفلوت هواپیماهای خود را برای بررسی قطعات یدکی آن‌ها از رده خارج کرده‌اند و اجزائی از هواپیماها را برای استفاده در سایر هواپیماها جدا کرده‌اند تا آن‌ها را آماده پرواز نگه دارند.»

«به دلیل تلفات در جبهه‌ها پوتین ماه گذشته تلاش کرد تعداد نیروهای نظامی را به ۱۳۰ هزار نفر افزایش دهد و حداکثر سن برای فراخواندن نیروهای ذخیره را بالا برد و از طرف دیگر زندانیان را تشویق به مشارکت در جنگ نماید.»

«مقامات آمریکا نامحتمل می‌دانند که این تلاش‌ها منجر به موفقیت شوند.»

«مجموعه اطلاعات ما تصویر کشوری را نشان می‌دهد که در تلاش است نهادهای دولتی خود را پابرجا نگه دارد چه برسد به این که در صدد باشد کشورهای غربی را که به اوکراین کمک می‌کنند مورد حمله قرار دهد.»

و یکی از مقامات رده بالای سابق دولت گفته است: «من فکر می‌کنم چنین احساسی در وزارتخانه‌ها و ادارات آمریکا، به‌خصوص در وزارت خارجه و وزارت دفاع حاکم است که رو به جلو حرکت کنند و تهاجمی‌تر شوند.» و اضافه کرده

است: «به‌نظر من ما میدان بازی بزرگتری در اختیار داریم و می‌توانیم به تمهیداتی برای کمک به اوکراین متوسل شویم بدون این که ترس بی‌دلیلی از واکنش پوتین داشته باشیم.»

می‌توان اینطور استدلال کرد که پوتین مرتکب همه‌ این اشتباهات شد و قصد داشت با امتناع از جنگی برق‌آسا، تصرف اوکراین و به رخ کشیدن توان نظامی خود کمتر موجب وحشت کشورهای اروپایی و پیوستن آن‌ها به ناتو شود. ولی این اقدامات نصفه‌نیمه روسیه بود که به سویدن و فنلاند اعتماد به نفس داد وارد ناتو شوند، چرا که خطری را بابت ورود به ناتو متوجه خود ندیدند. یک تهاجم سهمگین به اوکراین موجب می‌شد همه اروپا در مورد عضویت در ناتو خوب فکر کنند چون هیچ کشور اروپایی نیست که حاضر به ورود به جنگی با روسیه باشد. به‌جای این، دستاورد روسیه روی کار آمدن نخست‌وزیر جدید بریتانیاست که حاضر است روسیه را با جنگی اتمی درگیر کند و خواهان ناتوی است که مناقشه اوکراین را زنده نگاه دارد.

ممکن است با خواندن این مطلب در خواننده‌ای کم‌توجه یا کینه‌توز چنین تلقی ایجاد شود که من خواهان پیروزی روسیه در جنگ هستم. درست به عکس من طرفدار به حداقل رساندن ریسک جنگ هسته‌ای هستم. من و «استیون کوهن» هر دو از ابتداء می‌دیدیم که واشنگتن با مداخله در اوکراین و ساقط کردن دولت آن مسیری را در پیش گرفته که ممکن است با آخرالزمانی هسته‌ای خاتمه یابد. «کوهن» از سوی چپ‌های لیبرال خودی ناسزا شنید و مرا «جاسوس ابله پوتین» نامیدند.

ناسزاهائی که ما بر خود روا داشتیم مؤید موضع ماست. دنیای غرب نسبت به عواقب احتمالی تحریک روسیه کور است و روسیه نسبت به عواقب صبوری در مقابل اعمال تحریک آمیز غرب. همانطور که می‌بینیم هیچ یک از طرفین به این آگاهی نرسیده‌اند. گزارش «هیل» مؤید صحت تحلیل‌های من از وضعیت جاری و پیش‌بینی من در این زمینه است که گسترش جنگ و اشتباه در محاسبات خواهد بود که می‌تواند جنگ اوکراین را به جنگی اتمی تبدیل نماید.

(این مطلب در تاریخ ۶ اگست ۲۰۲۲ در وبسایت Paul Craig Roberts منتشر شده.)

* http://antikrieg.com/aktuell/2022_09_06_diebegrenzte.htm

** - پاول کریگ رابرتس اقتصاددان، معاون وزیر اقتصاد در دولت رونالد ریگان، مقاله‌نویس و یکی از منتقدین سیاست‌های نئولیبرالی است (مترجم).